

ning af dette Forhold end tidligere, Udvælgets Flertal skal også være langt fra at misløjende enten de gavnlige Folger, som Bibelprivilegiet i eldre Tider, kan have haft, eller de gode og kraftige Bestrebelses, som Vaisenhusets Bestyrelse i den seneste Tid, har lagt for Dagen i denne Sag, og om hvilke det ikke kan negtes, at de have ført til et i flere Henseender godt Resultat. Men kan imidlertid — uden at man i Virigt skål, indlade sig på en Betragtning om, hvorvidt de antydede Bestrebelses tildels måtte have deres Grund i Maavirkning udenfra eller ikke — her ingen tilstrækkelig Grund finde til, naar nærværende Spørgsmål tages under Overvejelse, at anbefale en Bewarelse af de bestagende Forhold; — Eigesom man neppe kan finde det naturligt, at et saadant Øphelprivilegium er knyttet til en Velgjørenhedsanstalt, hvor højt man end vilde sætte dennes Kirksomhed, saaledes stor man ikke lukke Dinene for, at dette Forhold, iselge Sagens Natur vistnok ikke kan undgaa oftere at virke som en Hindring for Biblens Udbredelse og naar tidligere sterk Klager i sag Henseende have lydt, vil neppe heller Fremtiden kunne troxes at blive fuld for lignende, der i det Mindste tildels magatte anses for begrundede. — Det er en Folge af denne Betragtning, at Udvælgets Flertal har ment at maatte erkjende, at nævnte Eneret bør ophøre. Hertil maa medunderstegnede Usfing kun føre, at han anser det for en Selvfølge, at Saadant Kun kunde sse mod fuld Erstatning. Men dg Tiden er sag langt fremrykket, at det neppe vil kunne ventes, at noget Lovforslag i Mar desangaaende vil kunne blive vedtaget af begge Thing, og da Udvælget forgyldes i længere Tid, har ventet efter flere Oplysninger,*), saa

har det ment at burde foreslag en motiveret Dagsorden og kun, naar denne forkastes, at stille Undringer til Lovforslaget, hvilke mundtlige Begrundelse forbeholdes, om forhøident gjøres.

Bed Overvejelsen af det foreliggende Lovforslag har Udvælgets Flertal imidlertid ikke funnet Andet end også komme ind paa Spørgsmålet, om ikke Vaisenhusets Forhold og Kirkemaade i det Hele burde omordnes, hvilket da efter dets Opfattelse kun bør ske ved Lovgivningsmagten. Stiftelsens oprindelige Formaal var at opdrage, pleje, huske og koste 100 fattige, forstreløse Born fra hele Riget, samt at give en Del fri Undervisning. Hvorpåledes der har opfyldt dette Formaal drom, skål Udvælgets Flertal, ikke udtale nogen Dom, men at den stedse i en overvejende Grad har maatte komme tilkøben af en del af Kjøbenhavns Hjelpegjerning, og ligge i Forholdenes Natur, hvilket Vaisenhusets Direktion i en Skrivelse til Justitsministeriet af 1869, har anført. Nagtet Vaisenhusets Indtægter i mangfoldige Varer har været over 20,000 Rd. carlig, blev der desvagt Kun udgivet til de 6 af Landets 7 Stifter carlig 600 Rd. Forst efter at Landet havde fået en fri Forfatning, og Finantsudvalget hempegede pag dette Misforhold, blev Summen efter 1853 forhøjet til 1,000 Rd. Ved Kongelig Resolution af 4de December 1869, er dette tjen, blevet forandret derhen, at Uddelingen af Pengen til Provinsernes forstreløse Børn, opholder, imod at der tilstedes dem Adgang efter forudgaaet Befindtgjørelse til Vaisenhuset. Denne Ordning, maa Udvælget finde endnu mindre tilfredsstillende end den forrige. Med sine betydelige Midler vil

*). Efterstet Betænkningen var i det Vaisenhusets afsluttet, ere nogle af disse Oplysninger fremkomme, og af disse ses det, at Vaisenhuset har en ikke ringe Besteholdning af den øldre Bibeludgave, nemlig 1,334 Exemplarer af Biblen i Svart, 2,605 i Ottav, 1705 i Petitudgaven, 103 Exemplarer af det gamle Testamente i Petitudgaven. Bestyrelsen for Vaisenhuset sætter Prisen, pr.